Mnenje Odbora regij o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov

(2007/C 51/02)

ODBOR REGIJ JE:

ob upoštevanju predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (COM(2005) 646 konč. — 2005/0260 (COD));

ob upoštevanju sklepa Sveta z dne 7. februarja 2006, da v skladu s členom 265(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o tej zadevi;

ob upoštevanju sklepa predsednika Odbora z dne 16. februarja 2006, da komisijo za kulturo, izobraževanje in raziskave zadolži za pripravo mnenja o tej zadevi;

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, ki jo spreminja Direktiva 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 1997;

ob upoštevanju mnenja Odbora o sporočilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o prihodnosti evropske regulativne avdiovizualne politike ([1]) (CdR 67/2004 fin) ([2]);

ob upoštevanju mnenja Odbora o četrtem poročilu Komisije o uporabi Direktive 89/552/EGS o „televiziji brez meja“ ([3]) (CdR 90/2003 fin) ([4]);

ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta o „televiziji brez meja“ (2003/2033(INI));

ob upoštevanju petega poročila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o uporabi Direktive 89/552/EGS o „televiziji brez meja“ (COM(2006) 49 konč.);

ob upoštevanju sedmega sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o uporabi členov 4 in 5 Direktive 89/552/EGS o „televiziji brez meja“, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, za obdobje 2003–2004 (COM(2006) 459 konč.);

ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o pregledu medobratovalnosti digitalnih interaktivnih televizijskih storitev v skladu s sporočilom Komisije COM(2004) 541 z dne 30. julija 2004 (COM(2006) 37 konč.);

ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o pravni ureditvi in trgih evropskih elektronskih komunikacij 2005 (enajsto poročilo) (COM(2006) 68 konč.);

ob upoštevanju osnutka mnenja (CdR 106/2006 rev. 2), ki ga je komisija za kulturo, izobraževanje in raziskave sprejela 20. junija 2006 (poročevalec: g. LAMBERTZ, ministrski predsednik nemško govoreče skupnosti v Belgiji (BE/PES)),

ob upoštevanju naslednjega:

1) Po sprejetju direktive o televiziji leta 1989 in njeni spremembi leta 1997 se je tehnološki razvoj nadaljeval. Zlasti digitalizacija in konvergenca medijev sta zbudili potrebo po prilagoditvi pravnega okvira. V prihodnje bo mogoče digitalizirane vsebine komunikacije prenašati na različne načine in s tem prejemnike oskrbovati s široko ponudbo informacij in zabave ne glede na njihovo opremo.

([1]) COM(2003) 784 konč.
([2]) UL C 318, 22.12.2004, str. 30.
([3]) COM(2002) 778 konč.
([4]) UL C 256, 24.10.2003, str. 85.

2) Ta razvoj je treba upoštevati s pravnega vidika že zato, da se prepreči izkrivljanje konkurence med klasičnimi televizijskimi storitvami in drugimi medijskimi storitvami. Evropski parlament in Odbor regij sta vedno znova podpirala prilagajanje sedanje direktive o televiziji strukturnim spremembam in tehnološkemu razvoju ter pozivala k uvedbi temeljnih pravil za vse medijske storitve.

3) Prav zaradi osrednjega pomena, ki ga imajo avdiovizualni mediji za ohranjanje kulturne raznolikosti in za razvoj pluralistične družbe v Evropi, je treba evropski pravni okvir prilagoditi tako, da se omogoči in pospeši pozitiven nadaljnji razvoj. Mediji imajo na splošno velik pomen za ohranjanje regionalne in lokalne kulturne raznolikosti in identitete. Razen tega regionalni in lokalni mediji prispevajo k širjenju ustreznih vsebin in pogosto tudi manjšinskih jezikov.

4) Raznolika elektronska ponudba, s katero se uporabnik danes na različne načine in nenehno srečuje, je pripeljala do drugačnega zaznavanja komercialne komunikacije. Zato je treba v spremembi direktive ustrezno in času primerno prilagoditi količinske omejitve oglaševanja. Določene kakovostne omejitve pa morajo zagotavljati, da se ohrani uredniška in programska neodvisnost avdiovizualnih medijskih storitev, ki je nujna za oblikovanje demokratične volje na nacionalni in regionalni ravni. Pri tem je treba v zadostni meri upoštevati tudi interese s področja varstva mladoletnikov in potrošnikov —

na 66. plenarnem zasedanju 11. in 12. oktobra 2006 (seja z dne 11. oktobra) sprejel naslednje mnenje:

1. **Stališča Odbora regij**

Odbor regij

Glede področja uporabe direktive

1.1 **podpira** razširitev področja uporabe direktive. Glede na vedno večjo konvergenco je treba vse medijske storitve podrediti določenim minimalnim standardom s področja varstva mladoletnikov, varstva človekovega dostojanstva, spodbujanja evropskih in neodvisnih del ter pravici do kratkega poročanja o dogodkih javnega pomena;

1.2 **meni**, da predlog Komisije v tem pogledu ni dovolj konkreten in **poudarja**, da je treba zaradi tehnične konvergence, ki povzroča tudi vedno večjo vsebinsko konvergenco, direktivo o televiziji še bolj razviti v direktivo na neodvisni osnovi, ki bo zajela vse elektronsko širjene vsebine z gibljivimi slikami;

1.3 **priporoča**, da za medijske storitve, ki poleg zvoka ali besedila uporabljajo tudi gibljive slike, veljajo minimalni standardi s področja varstva mladoletnikov in človekovega dostojanstva in ne le gospodarskopravne določbe, kot je npr. direktiva o elektronskem poslovanju;

Glede stopenjske ureditve

1.4 **meni**, da je stopenjska ureditev linearnih in nelinearnih avdiovizualnih storitev, ki jo je sklenila Komisija v zvezi z možnostjo izbire in nadzora, ki ju ima uporabnik, primerna, in **se strinja** s tem, da bodo morale vse medijske storitve izpolnjevati določene temeljne standarde;

Glede načela države izvora

1.5 **pozdravlja**, da Komisija ohranja načelo države izvora; vendar **opozarja**, da mora imeti država sprejemnica učinkovitejše možnosti ukrepanja v primeru, če ponudnik medijskih storitev vse svoje dejavnosti ali njihov večji del usmerja na ozemlje druge države članice zunaj države članice izvora;

Glede mehanizmov samokontrole

1.6 **pozdravlja**, da Komisija podpira uvedbo mehanizmov samokontrole in poziva države članice, da spodbujajo ustrezne ureditve;

1.7 vendar **meni**, da je zaradi pristojnosti treba vztrajati pri taki ureditvi. Opustiti je treba vsakršne vsebinske predpise za mehanizme samokontrole v državah članicah in regijah, da bi se ohranila kulturna raznolikost in subsidiarnost;

Glede pravice do kratkega poročanja

1.8 **podpira** odslej predvideno pravico do kratkega poročanja za zagotovitev čezmejnega pretoka informacij in neoviranega dostopa do informacij. To bistveno prispeva k raznolikosti mnenj in tudi k čezmejnemu obveščanju o pomembnih dogodkih iz drugih regij. Poleg tega se bo ureditev področja televizije tako še bolj približala sporazumu Sveta Evrope;

1.9 **znova poudarja**, da je treba pravico do kratkega poročanja med drugim zagotoviti predvsem izdajateljem televizijskega programa, ki oddajajo tudi v manjšinskih jezikih;

Glede spodbujanja evropskih in neodvisnih produkcij

1.10 **izrecno pozdravlja** ohranitev kvotnega sistema za podporo evropskih produkcij, saj le-te bistveno prispevajo k ohranjanju in razvoju regionalne identitete; vendar pa **poziva** k strožji in enotnejši uporabi tega sistema;

1.11 **meni**, da morajo države članice v okviru možnosti in s primernimi sredstvi poskrbeti, da tudi ponudniki nelinearnih medijskih storitev, ki spadajo pod njihovo jurisdikcijo, spodbujajo produkcijo evropskih in neodvisnih del ter dostop do njih;

Glede določb o oglaševanju

1.12 **meni**, da gredo omilitve pri promocijskem prikazovanju izdelkov, ki je v osnutku direktive prvič dovoljeno, predaleč in da bistveno ogrožajo uredniško neodvisnost, čeprav naj bi točka 1a) člena 3h predloga direktive to izključevala;

1.13 **je mnenja**, da določbe člena 11 o razmaku med oglaševalskimi prekinitvami in člena 18 o omejitvi oglaševanja na uro niso več primerne in zato **predlaga** večjo liberalizacijo količinskih določb o oglaševanju za ponudnike linearnih storitev;

1.14 vendar **opozarja**, da bi bilo v primeru, če bi se zaradi varstva mladoletnikov in potrošnikov določbe črtale, treba vključiti prepoved prekinjanja otroških oddaj in poročil z oglasi;

1.15 **priporoča**, da se določba, v skladu s katero morajo biti izolirani oglaševalni vložki izjema, spremeni in da se iz objektivnih razlogov dopustijo odstopanja;

Glede neodvisnosti nacionalnih regulativnih organov

1.16 **podpira** predvideno neodvisnost nacionalnih regulativnih organov; vendar **meni**, da mora vzpostavitev nadzora medijev načeloma ostati v pristojnosti držav članic in eventualno regij z zakonodajno oblastjo, zlasti če je javna radiotelevizija organizirana interno in pluralistično.

2. **Priporočila Odbora regij**

Priporočilo 1

Točka 2, sprememba člena 1a)

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
(2) Člen 1 se nadomesti z naslednjim besedilom:	(2) Člen 1 se nadomesti z naslednjim besedilom:
„Člen 1	*„Člen 1*
Za namene te direktive:	Za namene te direktive:
a) ‚avdiovizualna medijska storitev' pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 49 in 50 Pogodbe in katere glavni namen je zagotavljanje gibljivih slik z zvokom ali brez za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti po elektronskih komunikacijskih mrežah v skladu s členom 2(a) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta;"	a) ‚avdiovizualna medijska storitev' pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 49 in 50 Pogodbe in katere ~~glavni~~ namen je tudi zagotavljanje gibljivih slik z zvokom ali brez za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti po elektronskih komunikacijskih mrežah v skladu s členom 2(a) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta, vključno s spremljajočim teletekstom. Sem ne sodijo igre na srečo, za katere je potreben denarni vložek, vključno z loterijami in stavami;"

Obrazložitev

Prav zaradi tehnične konvergence, ki povzroča tudi vedno večjo vsebinsko konvergenco, ni smiselno zajeti le medijskih storitev, katerih glavni namen je razširjanje gibljivih slik z zvokom ali brez njega. Tudi z vidika izkrivljanja konkurence je veliko primerneje podrediti vse medijske storitve, ki uporabljajo tudi gibljive slike, minimalnim standardom iz člena 3 d–h. Temu v prid govori tudi dejstvo, da so meje med medijskimi storitvami, katerih glavni namen je nuditi gibljive slike z zvokom ali brez njega, in medijskimi storitvami, ki gibljive slike z zvokom ali brez njega uporabljajo postransko (npr. elektronski tisk ali radijsko oddajanje prek interneta), vedno bolj zabrisane. Prav tako je neupravičeno, da za medijske storitve, ki se poleg gibljivih slik v enakem obsegu ali v glavnem opirajo na zvok ali besedilo, ne veljajo minimalni standardi s področja varstva mladoletnikov in človekovega dostojanstva, temveč le gospodarskopravne ureditve kot npr. direktiva o elektronskem poslovanju.

Direktiva bi morala veljati tudi za teletekst, ki spremlja avdiovizualne medijske storitve. Direktiva, ki je sedaj v veljavi, že pokriva teletekst. Zato je treba spremljajoč teletekst izrecno omeniti v členu 1(a).

Področje iger na srečo se razlikuje od drugih gospodarskih dejavnosti, saj vključuje potrebo po zagotavljanju javne varnosti in reda, preprečevanju kaznivih dejanj in varstvu potrošnikov. V skladu z določbami direktive o elektronskem poslovanju je zato treba v direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah jasno navesti, da določbe direktive za lažje izvajanje čezmejnih dejavnosti ne veljajo za vse vrste iger na srečo. Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah sicer ne omenja izrecno iger na srečo, vendar — zaradi predvidene razširitve področja uporabe na nelinearne avdiovizualne medijske storitve — ni mogoče izključiti, da direktiva ne bi zajela storitev v zvezi z igrami na srečo. Zato je treba člen 1(a) dopolniti z besedilom člena 1(5) direktive o elektronskem poslovanju, v katerem so navedene izjeme, ki ne sodijo v področje uporabe te direktive.

Priporočilo 2

Točka 2, sprememba člena 1(c)

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
Člen 1(c)	Člen 1(c)
„c) ‚razširjanje televizijskih programov' ali ‚televizijska programska vsebina' pomeni linearno avdiovizualno medijsko storitev, pri kateri ponudnik medijske storitve odloči o času prenosa določenega programa in določi programski spored."	„c) ~~‚razširjanje televizijskih programov' ali ‚televizijska programska vsebina' pomeni linearno avdiovizualno medijsko storitev, pri kateri ponudnik medijske storitve odloči o času prenosa določenega programa in določi programski spored.~~‚linearna storitev' (tj. razširjanje televizijskih programskih vsebin): avdiovizualna medijska storitev kodiranega ali nekodiranega prenašanja televizijskih programov nedoločenemu število možnih televizijskih gledalcev, katerim se sočasno pošiljajo ali posredujejo iste slike, ne glede na tehnologijo prenosa slik."

Obrazložitev

Natančnejšo opredelitev pojma „linearna storitev" omogočajo navedbe Sodišča Evropskih skupnosti o pojmu „razširjanje televizijskih programskih vsebin" v sodbi „Mediakabel". Za boljšo razmejitev pojmov „linearna" in „nelinearna storitev" bi bilo treba v uvodnih izjavah poleg tega navesti primere, ki jih je Evropska komisija navedla v obrazložitvenem memorandumu k osnutku direktive (glej točko 5 obrazložitvenega memoranduma, COM 2005/646), in primere za razmejitev, navedene v delovnem dokumentu Komisije iz februarja 2006.

Priporočilo 3

Točka 2, sprememba člena 1(h)

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
Člen 1(h)	Člen 1(h)
„h) ‚prikrito oglaševanje' pomeni besedno ali slikovno predstavitev blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programskih vsebinah, kadar izdajatelj televizijskega programa uporabi takšno predstavitev za oglaševanje in bi javnost lahko bila zavedena glede narave te predstavitve; Takšna predstavitev velja za namerno zlasti tedaj, kadar se opravlja za plačilo ali podobno nadomestilo."	„h) ‚prikrito oglaševanje' pomeni besedno ali slikovno predstavitev blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programskih vsebinah, kadar ~~izdajatelj televizijskega programa~~ ponudnik avdiovizualne medijske storitve uporabi takšno predstavitev za oglaševanje in bi javnost lahko bila zavedena glede narave te predstavitve. Takšna predstavitev velja za namerno zlasti tedaj, kadar se opravlja za plačilo ali podobno nadomestilo ali ko se blago, storitev, ime, blagovna znamka ali dejavnost poudarjajo na nedopusten način. Poudarjanje je nedopustno, če ga ne upravičujejo redakcijske zahteve programa, zlasti za predstavljanje resničnega življenja."

Obrazložitev

V skladu z razširitvijo področja uporabe bi morala prepoved prikritega oglaševanja veljati za vse ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev in ne le za izdajatelje televizijskih programov/linearnih storitev. Zato je treba v členu 1(h) besedo „izdajatelj televizijskega programa“ nadomestiti s „ponudnik avdiovizualne medijske storitve“.

Natančneje je treba opredeliti tudi pojem prikritega oglaševanja v členu 1(h) ob upoštevanju točke 33 obrazložitvenega sporočila Evropske komisije o televizijskem oglaševanju (značilnost nedopustnega poudarjanja). Tako bi bili v dodanem besedilu člena 31(1)(h) natančno opisani pogoji, pod katerimi podjetja lahko dajo na voljo izdelke za avdiovizualno produkcijo.

Priporočilo 4

Točka 4, vstavi se nova alinea (c)

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
	c) V členu 2(a) se vstavi odstavek 4: „Pri nelinearnih storitvah lahko države članice ukrepajo v skladu s členom 3, odstavki (3), (4) in (5), in členom 12(3) Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o elektronskem poslovanju).“

Obrazložitev

Odbor regij podpira načelo države izvora kot osnovno načelo direktive. Vendar pa morajo imeti države članice še vedno možnost, da prepovejo npr. skrajno desničarske vsebine. Države sicer lahko proti takšnim vsebinam v linearnih storitvah postopajo na osnovi člena 2(a), vendar bi pri nelinearnih storitvah nastala regulativna vrzel, saj je direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah ukinila dosedanje možnosti ukrepanja na osnovi direktive o elektronskem poslovanju. Zato je treba državam članicam dovoliti, da pri nelinearnih storitvah kot doslej na osnovi direktive o elektronskem poslovanju izdajajo prepovedi. V ta namen bi morali v novem členu 2(a)(4) izrecno navesti, da države članice pri nelinearnih storitvah lahko ukrepajo v skladu s členom 3, odstavki (3), (4) in (5), ter členom 12(3) direktive o elektronskem poslovanju.

Priporočilo 5

Točka 5, sprememba člena 3(3)

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
Člen 3(3) „Države članice spodbujajo koregulativno ureditev na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva. Te ureditve so takšne, da jih glavne interesne skupine na splošno sprejemajo ter da zagotavljajo učinkovito izvajanje.“	Člen 3(3) „Za izvajanje in uveljavljanje določb te direktive ~~D~~države članice spodbujajo ~~koregulativno ureditev na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva~~ sisteme za samoregulacijo in koregulacijo. ~~Te ureditve~~ Ti sistemi so takšn~~e~~i, da jih ~~glavne~~ interesne skupine v posameznih državah članicah na splošno sprejemajo ter da zagotavljajo učinkovito izvajanje.“

Obrazložitev

Izvajanje direktive s pomočjo sistemov samoregulacije in koregulacije mora biti še naprej možno. Zato je treba v določbah direktive, za dodatno pojasnitev pa tudi v uvodnih izjavah, jasno navesti, da je samoregulacija možna, če ima pri tem država končno odgovornost in ustrezno možnost ukrepanja. Pojasniti pa je treba tudi, da se izraz „na splošno sprejemajo“ nanaša na splošno priznavanje v posamezni državi članici in ne na celotno Skupnost.

Priporočilo 6

Točka 6, sprememba člena 3b

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
„Člen 3b	*„Člen 3b*
1. Države članice pravično, primerno in nediskriminatorno zagotovijo, da za namene kratkega poročanja izdajatelji televizijskih programov, ki imajo sedež v drugih državah članicah, niso prikrajšani za dostop do dogodkov velikega javnega interesa, ki jih prenašajo izdajatelji pod njihovo jurisdikcijo.	1. Države članice pravično, primerno in nediskriminatorno zagotovijo, da za namene kratkega poročanja izdajatelji televizijskih programov, ki imajo sedež v drugih državah članicah ali ki oddajajo program v manjšinskem jeziku, niso prikrajšani za dostop do dogodkov velikega javnega interesa, ki jih prenašajo izdajatelji pod njihovo jurisdikcijo.
2 Novice za kratko poročanje lahko izdajatelji televizijskih programov prosto izberejo iz signala izdajatelja, ki jih prenaša, pri čemer navedejo vsaj vir.“	2. ~~Novice za kratko poročanje lahko izdajatelji televizijskih programov prosto izberejo iz signala izdajatelja, ki jih prenaša, pri čemer navedejo vsaj vir.~~ Izdajatelji televizijskih programov lahko novice za kratko poročanje prosto izberejo iz signala izdajatelja, ki jih prenaša, pri čemer morajo navesti vsaj vir, ali pa za namene prenosa sami dobiti dostop do dogodka v skladu z zakonodajo države članice.“

Obrazložitev

Za regionalno in kulturno raznolikost je bistvenega pomena, da imajo tudi domači izdajatelji televizijskega programa, ki oddajajo v manjšinskem jeziku, dostop do dogodkov velikega javnega interesa. V tem pogledu so v podobnem položaju kot izdajatelji televizijskega programa, ki imajo sedež v drugi državi članici.

Zdi se, da zgolj odobritev dostopa do obstoječega signala ravno z vidika različnosti mnenj ni zadosten ukrep. Namesto tega bi morala direktiva odločitev o tem, ali se bo pravica do kratkega poročanja dodelila v obliki pravice do fizičnega dostopa ali v obliki dostopa do signala, prepustiti državam članicam. Zato je treba člen 3b(2) dopolniti s pravico do fizičnega dostopa v skladu z zakonodajo posamezne države članice.

Priporočilo 7

Točka 6, sprememba člena 3e

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
„Člen 3e	*„Člen 3e*
Države članice s primernimi sredstvi zagotovijo, da avdiovizualne medijske storitve in avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih omogočajo ponudniki pod njihovo jurisdikcijo, ne spodbujajo nestrpnosti zaradi spola, rasne ali etnične pripadnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.“	Države članice s primernimi sredstvi zagotovijo, da avdiovizualne medijske storitve in avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih omogočajo ponudniki pod njihovo jurisdikcijo, ne spodbujajo nestrpnosti na podlagi spola, rasne ali etnične pripadnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti ali na kakšen drug način ne žalijo človekovega dostojanstva.“

Obrazložitev

Za enoten standard varstva bi bilo treba besedilo uskladiti z določbami primarne zakonodaje in sicer člena 13 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Poleg tega je treba v besedilo na vsak način vključiti najvišjo vrednoto, tj. človekovo dostojanstvo, kot je vključena v člen 1 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Priporočilo 8

Točka 6, sprememba člena 3h

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
„Člen 3h	*„Člen 3h*
1. Avdiovizualne medijske storitve, ki so sponzorirane ali vsebujejo promocijsko prikazovanje izdelkov, morajo izpolnjevati naslednje zahteve:	1. Avdiovizualne medijske storitve, ki so sponzorirane ali vsebujejo promocijsko prikazovanje izdelkov, morajo izpolnjevati naslednje zahteve:
(…)	(…)
c) gledalci morajo biti nedvoumno seznanjeni s sporazumom o sponzorstvu in/ali promocijskim prikazovanjem izdelka. Sponzorirani programi morajo biti kot taki jasno označeni z imenom, logotipom in/ali katerim koli drugim simbolom sponzorja, na primer z navedbo njegovega izdelka/njegovih izdelkov ali storitve/storitev ali njihovim razpoznavnim znakom na začetku, med in/ali na koncu oddaje. Oddaje s promocijskim prikazovanjem izdelkov je treba ustrezno opredeliti na začetku oddaje in tako preprečiti zmedenost gledalcev.	c) gledalci morajo biti nedvoumno seznanjeni s sporazumom o sponzorstvu in/ali promocijskim prikazovanjem izdelka. Sponzorirani programi morajo biti kot taki jasno označeni z imenom, logotipom in/ali katerim koli drugim simbolom sponzorja, na primer z navedbo njegovega izdelka/njegovih izdelkov ali storitve/storitev ali njihovim razpoznavnim znakom na začetku, med in/ali na koncu oddaje. Oddaje s promocijskim prikazovanjem izdelkov je treba jasno~~ustrezno~~ opredeliti na začetku in na koncu oddaje ter med njo in tako preprečiti zmedenost gledalcev.
(…)	(…)
4. Poročila in aktualne informativne oddaje ne smejo biti sponzorirane in ne smejo promovirati izdelkov. Avdiovizualne medijske storitve za otroke in dokumentarne oddaje ne smejo promovirati izdelkov.“	4. Poročila in aktualne informativne oddaje ne smejo biti sponzorirane ~~in ne smejo promovirati izdelkov. Avdiovizualne medijske storitve za otroke in dokumentarne oddaje ne smejo promovirati izdelkov~~. Promocijsko prikazovanje izdelkov je dovoljeno le v kinematografskih delih in televizijskih filmih ter zabavnih nadaljevankah, ki niso namenjene otrokom.“

Obrazložitev

Osnutek direktive omogoča v nasprotju z dosedanjim pravnim položajem vključitev promocijskega prikazovanja izdelkov v avdiovizualne komercialne komunikacijske oblike. Ta omilitev prvotno strogega ločevanja med oglasi in programom gre predaleč. Predlog direktive ne upošteva v zadostni meri s tem povezane ogroženosti programske avtonomije in uredniške neodvisnosti. Za nekatere oddaje sicer izključuje promocijsko prikazovanje izdelkov, toda to velja le za poročila, aktualno-informativne oddaje, otroške programe in dokumentarne filme. To pomeni, da je v oddajah, ki se ukvarjajo z varstvom potrošnikov ali ki obveščajo o potovanjih ali izdelkih, dovoljeno promocijsko prikazovanje izdelkov. S tem povezanih tveganj tudi z določbo v odstavku 1a) člena 3h predloga ni mogoče izključiti. Dosedanja praksa je pokazala, da tisti, ki promovirajo izdelke v neki oddaji, vplivajo tudi na oblikovanje te oddaje. Po drugi strani pa ni mogoče zanikati, da klasično oglaševanje dosega svoje meje in da promocijsko prikazovanje izdelkov že nekaj časa in v velikem obsegu obstaja v določenih formatih, npr. v filmih. Zato podpiramo omejeno obliko promocijskega prikazovanja izdelkov v kinematografskih delih in televizijskih filmih. Ti že sedaj, na primer v ameriških produkcijah, vsebujejo promocijska prikazovanja izdelkov.

V zameno za delno odobritev promocijskega prikazovanja izdelkov pa je treba določbe člena 3(1)(c) za *opredelitev* oddaj, v katerih se prikazujejo takšni izdelki, poostriti tako, da se tudi gledalce, ki vidijo le del takšnih oddaj, stalno opozarja na reklamna sporočila. Pod temi pogoji je promocijsko prikazovanje izdelkov lahko dovoljeno tudi v zabavnih nadaljevankah, če te niso namenjene otrokom.

Priporočilo 9

Točka 10, sprememba člena 11

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
(10) Člen 11 se nadomesti z naslednjim besedilom:	(10) Člen 11 se nadomesti z naslednjim besedilom:
„Člen 11	*„Člen 11*
2. Predvajanje televizijskih filmov (pri čemer so izvzeti nadaljevanke, nanizanke, lažje zabavne oddaje in dokumentarni filmi), kinematografskih del, programov za otroke, poročil lahko prekine premor z oglasi in/ali televizijsko prodajo enkrat na vsakih 35 minut.	2. Predvajanje televizijskih filmov (pri čemer so izvzeti nadaljevanke, nanizanke, lažje zabavne oddaje in dokumentarni filmi)~~,~~ in kinematografskih del, ~~programov za otroke, poročil~~ lahko prekine premor z oglasi in/ali televizijsko prodajo enkrat na vsakih ~~35~~30 minut.
Oglasi ali televizijska prodaja se ne smejo predvajati med prenosom verskih obredov.“	Oglasi ali televizijska prodaja se ne smejo predvajati med prenosom verskih obredov in otroškimi oddajami ter poročili.“

Obrazložitev

Predlagana omilitev omejitve ponudnikom medijskih storitev omogoča večjo prilagodljivost pri oblikovanju programov. Vendar pa je treba predlog Komisije dopolniti in reklamne prekinitve z oglasi prepovedati tudi v otroških programih in poročilih. Pri otroških oddajah je to potrebno zaradi varstva mladoletnikov, saj še niso sposobni dovolj razlikovati med oglasi in programom ter pravilno oceniti oglasnih sporočil. Pri poročilih pa je ta omejitev potrebna zaradi njihove posebne funkcije pri neodvisnem oblikovanju mnenja.

Priporočilo 10

Točka 20, sprememba člena 23b

Besedilo predloga Komisije	Predlog spremembe OR
(20) Vstavi se naslednji člen 23b:	(20) Vstavi se naslednji člen 23b:
„Člen 23b	*„Člen 23b*
1. Države članice jamčijo za neodvisnost nacionalnih regulativnih organov in zagotovijo, da svoja pooblastila izvajajo nepristransko in pregledno.	1. Države članice jamčijo za neodvisnost nacionalnih in morebitnih regionalnih regulativnih organov brez vpliva na nacionalne predpise o javnih ponudnikih medijskih storitev in zagotovijo, da svoja pooblastila izvajajo nepristransko in pregledno.
2. Nacionalni regulativni organi predložijo drug drugemu in Komisiji informacije, potrebne za uporabo določb te direktive.“	2. Nacionalni regulativni organi predložijo drug drugemu in Komisiji informacije, potrebne za uporabo določb te direktive.“

Obrazložitev

Neodvisnost nacionalnih regulativnih organov je zelo pomembna in jo je treba pozdraviti. Vendar pa mora vzpostavitev nadzora medijev ostati v pristojnosti držav članic in eventualno regij z zakonodajno oblastjo. Poleg tega člen 23b ne sme vplivati na položaj javne radiotelevizije, nujno pa mora predvideti zunanji nadzor vseh izdajateljev radiotelevizijskega programa. To velja predvsem za države članice in regije, ki na osnovi svoje ustave javno radiotelevizijo organizirajo notranje in pluralistično, torej jo nadzorujejo interno, in v katerih je le v majhni meri podvržena državnemu pravnemu nadzoru.

Treba je zagotoviti tudi nepristranskost in preglednost morebitnih regionalnih regulativnih organov, ki so ali bi lahko bili v regijah pristojni za predpise na področju komunikacije, ali v zveznih državah ali neodvisnih skupnostih. Predlagana sprememba ne spreminja pristojnosti nacionalnih organov, temveč si z njo prizadevamo, da bi se ob upoštevanju načela o subsidiarnosti iz Maastrichtske pogodbe jamčenje nepristranskosti in preglednosti razširilo tudi na lokalno raven.

V Bruslju, 11. oktobra 2006

Predsednik
Odbora regij
Michel DELEBARRE